

Sygn. akt: III U 969/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 13.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje R. S. prawo do emerytury poczynwszy od dnia 01.04.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 969/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił R. S. prawa do emerytury.

R. S. wniósł odwołanie od tej decyzji. W uzasadnieniu stwierdził, że na dzień 01.01.1999r. osiągnął 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz zgromadził 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków wymaganych do przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury, gdyż nie legitymuje się on 25-letnim okresem stażu pracy na dzień 01.01.1999r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

W dniu 15.04.2013r. R. S. złożył w ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Po przeanalizowaniu tego wniosku ZUS uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wnioskodawcy wynoszący łącznie 24 lata, 8 miesięcy i 29 dni. Nie uznał natomiast żadnego okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Wobec powyższego decyzją z dnia 13.05.2013r. odmówił R. S. prawa do emerytury.

Następnie w wyniku postępowania wyjaśniającego ZUS uznał, że odwołujący zgromadził 15 lat, 6 miesięcy i 10 dni pracy w szczególnych warunkach. Wobec powyższego wydał kolejną decyzję z dnia 18.06.2013r., którą ponownie odmówił R. S. prawa do emerytury, wskazując jednakże już jako jedyny powód – brak ogólnego stażu pracy w wymiarze 25 lat.

R. S. urodził się dnia (...), zatem podstawą o ubieganie się przez niego o prawo do emerytury jest art. **184** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009r., nr 153, poz.1227 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., nr 8, poz.43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r. który łącznie spełnił następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący w przypadku mężczyzn 60 lat,
- nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 1.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się ostatecznie do rozstrzygnięcia, czy R. S. zgromadził łącznie 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a w szczególności czy zachodzą podstawy do zaliczenia do ogólnego stażu pracy okresu od dnia 10.06.1972r. do dnia 11.11.1972r. z tytułu zatrudnienia w M. M. w C..

ZUS nie zaliczył w/w okresu, gdyż ubezpieczony nie przedstawił żadnych dokumentów na potwierdzenie tego zatrudnienia.

Świadkowie K. N.(k.49) i W. Z.(k.49) potwierdzili, że odwołujący pracował w M. M. w C. jako traktorzysta. Z zeznań świadka W. Z. wynika, że odwołujący za jego namową zatrudnił się w (...) w C.- na początku pracował na warsztacie, a później jako traktorzysta, gdyż w trakcie pracy nabył uprawnienia do kierowania traktorami. Świadek wraz z odwołującym dojeżdżał z miejscowości K. do pracy autobusem i po uzyskaniu prawa jazdy przez R. S. razem pracowali w (...) w C. jako traktorzyści. Analogiczne wnioski płyną z zeznań odwołującego przesłuchanego w charakterze strony (k.50). Zeznania świadka K. N. w zakresie pracy odwołującego w spornym okresie były znacznie uboższe, gdyż świadek w tym czasie był zatrudniony w GS w C. i swoją wiedzę czerpał jedynie ze spotkań towarzyskich oraz momentów okazjonalnej wspólnej pracy z odwołującym, gdyż ich zakłady pracy ściśle ze sobą współpracowały.

Sąd dał wiarę w zeznaniom świadków oraz odwołującego. Ich zeznania są spójne i wzajemnie się uzupełniają, a luki w pamięci świadka K. N., któremu wydawało się, iż pracował z odwołującym w jednym okresie w (...) w C., są zdaniem Sądu wynikiem dużej odległości czasowej od spornych okresów, która wynosi ponad 40 lat.

Przy czym wskazać należy, że Sąd, oceniając zeznania świadków i odwołującego, miał przede wszystkim na uwadze to, że znajdują one potwierdzenie w zachowanej dokumentacji. W aktach osobowych odwołującego dotyczącego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. od dnia 11.07.1973r. znajduje się opinia wystawiona dnia 31.10.1972r. przez Kierownika Międzykółkowej Bazy Maszynowej w C. przy Państwowym Ośrodku Maszynowym w O.. Z opinii tej wynika, że R. S. był zatrudniony w M. M. w C. od dnia 06.07.1972r. do dnia 10.10.1972r. w charakterze traktorzysty. Sąd miał na uwadze, że pismo to zostało wystawione bezpośrednio po zakończeniu spornego stosunku pracy. Zostało

złożone do kolejnego pracodawcy, u którego o zatrudnienie ubiegał się R. S.. Jest to zatem wiarygodny dowód na okoliczność zatrudnienia w spornym okresie.

Mając to na uwadze Sąd uznał, że zachodzą podstawy do zaliczenia do ogólnego stażu pracy dodatkowo okresu od dnia 06.07.1972r. do dnia 10.10.1972r. Okres ten wynika bowiem z opisanej powyżej opinii. Brak jest natomiast podstaw do zaliczenia okresu od dnia 10.06.1972r. do dnia 11.11.1972r., gdyż nie wynika on z żadnego dokumentu, a zeznania odwołującego są niewystarczające, by na tym oprzeć ustalenia.

Wobec powyższego odwołujący wykazał w przedmiotowym postępowaniu dodatkowy okres ogólnego stażu pracy wynoszący 3 miesiące i 5 dni. Po zsumowaniu tego okresu z okresem uznanym przez ZUS – R. S. wykazał na dzień 01.01.1999r. ogólny staż pracy w rozmiarze **25 lat i 4 dni**.

Z tych względów Sąd uznał, że R. S. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 01.04.2013r. stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd na mocy art. ~~477~~¹⁴**§2 kpc** zmienił zaskarżoną decyzję.

Stosownie do treści art.**118 ust.1 a** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa już na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Odwołujący nie przedstawił żadnej dokumentacji na potwierdzenie okresów zatrudnienia w spornym okresie. Ocena czy sporny okres należy doliczyć R. S.do stażu pracy, wymagała przeprowadzenia dowodów z przesłuchania świadków oraz z dokumentu potwierdzającego zatrudnienie odwołującego w Międzyzakładowej Bazie Maszynowej w C.znajdującego się w aktach osobowych odwołującego z zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...)w O..

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.